Lieta Nr.C30643313

Lietvedības Nr. C6433-13/15

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2014.gada 17.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnesis Z.Dundurs

ar sekretāri M.Dauguli,

tulce V.Potapenko, J.Terehova, Ž.Brokāne, L.Novoseļceva,

izskatīja atklātā tiesas sēdē civillietu /pers1/prasībā pret /pers2/par uzturlīdzekļu piedziņu un

konstatēja

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā 2013.gada 15.oktobrī prasītāja cēlusi prasību pret atbildētāju par uzturlīdzekļu piedziņu bērnam /pers3/, dzimusi 2001.gadā.

Prasības pieteikumā norādīts, ka 2001.gada 16.jūlijā Prasītājas un Atbildētāja laulības laikā, kura tika noslēgta 2001.gada 9.februārī, piedzima meita /pers3/(turpmāk - meita), personas kods /pers.kods/. Laulība starp abiem vecākiem joprojām nav šķirta, bet abi laulātie jau divus gadus dzīvo atsevišķi atbildētāja dzīvesveida dēļ. Prasītāja pagaidām nešķir laulību, jo tas prasītu gan papildus izdevumus, gan arī būtu papildus stress meitai, kurai ir slimības, kuras stresa ietekmē tikai pastiprinās. Prasītāja īrē dzīvokli /adrese1/, jo nopirkt dzīvokli viņai nav iespējas.

Kopš Atbildētājs vairs nedzīvo kopā ar meitu, viņš pēdējā laikā sedz tikai meitas pusdienu izdevumus skolā (kas sastāda 40 lati mēnesī), kas nav pietiekami, ņemot vērā meitas slimības. No trešajam personām ir informācija, ka Atbildētājs strādā labi atalgotā darba vietā, un saņem algu vismaz Ls 600 mēnesī, līdz ar to var secināt, ka Atbildētājam ir pietiekoši daudz līdzekļu, lai rūpētos par savu meitu.

Prasītāja pati strādā par medmāsu, un no medmāsas algas pietiek, tikai lai samaksātu par komunālajiem pakalpojumiem, un iegādātos ikdienai pašas nepieciešamākās preces, un segtu meitas ārstēšanās izdevumus. Prasītāja nevar bērnu ne papildus izglītot, ne arī piedāvāt bērnam apmeklēt papildus pulciņus, jo tam nepietiek līdzekļu.

Papildus līdzekļi meitas uzturēšanai ir nepieciešami rudens un ziemas periodā, kad plosās slimības. Slimošana prasa regulāru ārsta apmeklēšanu, papildu ārstniecību ar medikamentiem. Meitai ir arī konstatēts hemorāģiskais vaskulīts (Hemorāģiskais vaskulīts ir tā saucamā sistēmsaslimšana, kas skar vairākas orgānu sistēmas - ādu, locītavas, nieres u.c.), un atopiskais dermatīts. Tāpēc meitai ir nepieciešami papildus izdevumi arī šo slimības ārstēšanai. Lai mazinātu slimību simptomus, ārsts ir ieteicis lietot bioloģisku pārtiku, izvairīties no stresa, katru mēnesi ir arī jāpērk speciālas ziedes, preparāti, un regulāri jāiziet pārbaudes (tie ir arī ceļa izdevumi), kā arī meitai ir rekomendēts vienreiz gadā apmeklēt sanatoriju. Meita arī ļoti vēlas apmeklēt dažādus pulciņus (ģitāras spēle, dejošana), kas ir par papildus samaksu. Meitu bieži uzlūdz uz dzimšanas dienām, kur rodas izdevumi dāvanām. Diemžēl nodrošināt pilnvērtīgu un laimīgu dzīvi bērnam, vismaz finansiālā jomā, Prasītāja viena pati nevar atļauties.

Meitas izdevumi mēnesī ir šādi - par cik nekustamais īpašums - dzīvoklis, kur Prasītāja dzīvo ar meitu /pers3/, tiek īrēts, tad rēķini tiek izrakstīti uz īpašnieces /pers4/vārda (Pielikums Nr.3). Dzīvoklī dzīvo divas personas – prasītāja un meita, komunālie izdevumi mēnesī tiek dalīti uz divi, kā arī īres maksa tiek dalīta uz pusēm.

1. Ēšana bērnam mājās = vidēji = Ls 100.00 mēnesī.

2. Skolas izdevumi mēnesī = vidēji = Ls 5.00 mēnesī.

3. Apģērba izdevumi bērnam = vidēji = Ls 30.00 mēnesī.

4. Komunālie maksājumi par bērnu = vidēji = Ls 60.00 mēnesī.

5. īres maksājums par bērnu = Ls 60,00 mēnesī.

7. Citi izdevumi, kas sevī ietver - izdevumus par medikamentiem, sadzīves preču iegādi izklaides pasākumu apmeklējumus, kancelejas preču iegādi, rotaļlietu iegādi, grāmatu iegādi= vidēji= Ls 80,00 mēnesī.

Kopā izdevumi mēnesi vidēji sastāda = Ls 335,00.

Meitas pilnvērtīgai aprūpei no tēva ir nepieciešami naudas līdzekļi, kā minimums katru mēnesi Ls 167,50 (simtu sešdesmit septiņi lati un 50 santīmu), un gadā šī summa sastādītu Ls 4020.00 (četri tūkstoši divdesmit latu un 00 santīmu). Pēdējā gada laikā Prasītāja pārsvarā visus izdevumus segusi viena pati. Tēvs sedz tikai meitas pusdienu izdevumus skolā. Daļu izdevumus dažreiz ir palīdzējuši segt Prasītājas radi, tāpēc arī prasītāja ir spiesta griezties ar prasību tiesā, lai no vīra saņemtu regulāri naudas līdzekļus bērnam.

Pamatojoties uz Civillikuma 177. un 179.pantuprasītāja lūdzu tiesu: piedzīt no Atbildētāja bērna uzturlīdzekļus Ls 167,50 apmērā katru mēnesi, skaitot no 2013.gada 10.oktobra līdz bērna pilngadībai, piedzīt no Atbildētāja tiesāšanās izdevumus.

Tiesa pēc prasītājas lūgumu 2013.gada 14.novembrī lietā pieņēma lēmumu par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu, piedzenot no atbildētāja līdz sprieduma taisīšanai civillietā pagaidu uzturlīdzekļus nepilngadīgās meitas uzturam Ls 60 apmērā ik mēnesi, sākot no 2013.gada 15.oktobra, bet ne mazāk kā 30 % no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Atbildētājs tiesai iesniedzis paskaidrojumus, norādot, ka prasību neatzīst. Uzskata, ka Prasītāja ir maldinājusi tiesu par uzturlīdzekļu aprobežošanas saņemšanu no Atbildētāja tikai ar ikmēneša četrdesmit latu izmaksu par ,,pusdienu izdevumiem skolā". Sākot ar 2013.gada 5.augustu, atbildētājs strādā AS "Ceļu pārvalde" par tehniķi, kur Atbildētāja vidējā darba alga pirms nodokļu nomaksas sastāda Ls 410, pēc nodokļu nomaksas Ls 287.74. Pirms 2013.gada 5.augustam Atbildētājs strādāja SIA ,,Auto Šuks" par auto atslēdznieku. Tāpēc nav pamatots prasītājas apgalvojums, ka atbildētājs saņem algu vismaz Ls 600.00. Uzskatu, ka jēdziens "uzturlīdzekļi" aptver kopumā visu veidu materiālo nodrošinājuma sniegšanu bērnam.

Sakarā ar bērna veselības aprūpi, Atbildētājs nebija vienaldzīgs, jo nodrošināja ārstēšanu pie medicīnasprofesora /pers5/Rīgas 1.slimnīcā vairāku mēnešu garumā. Tāpat tika nodrošināta ari ārstnieciskā masāža un pirktas zāles (čeki netika saglabāti). Otrkārt, Atbildētājs savu meitu katru darba dienas rītu veda uz skolu-/Nosaukums C/, līdz 2013.gada 5.septembrim, kad nomainīja pēdējo darba vietu. Uzskatu, ka tas liecina par tuvām un labām attiecībām, bet nevis par vienaldzību un bezatbildību pret bērnu.

Treškārt, katru vasaru Atbildētāja meita ir dzīvojusi pie viņa vecākiem Salacgrīvas lauku mājās, kur pagājušajā gadā ir kopīgi svinējuši arī meitas 10 gadu dzimšanas dienu, tad Atbildētājs uzdāvināja meitai divriteni. Tāpat Atbildētājs ar savu meitu šovasar bija devies ceļojumā uz Lietuvas Republiku, par ko liecina kopīgās fotogrāfijas. Atbildētājam un viņa vecākiem, /pers3/vecvecākiem-/pers6/un /pers7/nav iespējams pievienot visus pierādošos dokumentus par izdevumiem bērna, jo ne jau vienmēr šādi dokumenti ir vākti un uzglabāti. Tomēr ir saglabājušies atsevišķi pierādošie Čeki, piemēram, par kancelejas preču iegādi skolai, kā arī tika uzdāvināts dators ar monitoru un austiņas, ko pieprasīja Prasītāja. Tāpat tiek pirkts apģērbs, kā pēdējais tika nopirkts slēpošanas kostīms šā gada oktobrī. /pers. 3/ no 2009.gada līdz 2011.gada maijam dzīvoja pie Atbildētāja vecākiem /adrese/, kuri viņu uzturēja, audzināja un vadāja uz skolu. Arī tagad viņi gādā un gādās par mazmeitu.

Ceturtkārt, Prasītājai pieder nekustamais īpašums, t.i., ēka un zemesgabals /adrese2/, kas ir pirkts uz Prasītājas hipotekāro kredītu, par ko tiesa, pēc saviem ieskatiem, var pārliecināties, pieprasot datus no valsts vienotās Zemesgrāmatas par prasītāja īpašumā esošajiem nekustamajiem īpašumiem. Prasītāja savas kredīta saistības nav pildījusi un nepilda, bet kredītsaistības slogu ir pārlikusi uz Atbildētāju, kurš ir šī kredīta ņēmēja galvotājs, par ko liecina ķīlas (hipotēkas) līgums.

Atbildētājs katru mēnesi pārskaita vidēji 160 Ls uz AS UNIBANKA kontu /konta numurs/ Prasītājas hipotekārā kredīta dzēšanai, par ko liecina kases ieņēmuma orderi, kā arī maksā biedru naudu D\S ,,Kļavas" (sk. pielikumu Nr.9) un citus izdevumus nekustamā īpašuma uzturēšanai, piemēram, kurināmais - kokskaidu briketes, elektrība. Māju ziemā ir nepārtraukti jākurina, kā arī jāiegulda zināmi līdzekļi tās uzturēšanā.

Pirms sava konta atvēršanas Prasītājas kredīta dzēšanai AS UNIBANKA, sākot no 10.01.2011. līdz 16.06.2012., Atbildētājs katru mēnesi pusotra gada garumā pārskaitīja naudas līdzekļus uz Prasītājas kontu AS UNIBANKA /konta numurs/ un uz kontu/konta numurs/, kopumā par LVL 2895,85 summu vidēji 160 latus mēnesī, par ko liecina kases ieņēmuma orderi (sk. pielikumuNr.11).

Prasītāja un meita ir deklarētas kopā ar Atbildētāju viņam piederošā dzīvoklī /adrese 3/. Līdz ar to maksājumi atsevišķās pozīcijās par komunālajiem pakalpojumiem ir dārgāki, jo tiek aprēķināti par deklarēto personu skaitu dzīvoklī. Prasītāja ir aizmirsusi izdeklarēties un negrib dzīvot labiekārtotā vienistabas dzīvoklī/adrese3/ar visām ērtībām un maziem komunālajiem maksājumiem, ko Prasītājs piedāvāja, bet īrē trīs istabu dzīvokli. Komunālos maksājumus par Ilūkstes ielas dzīvokli arī maksā tikai un vienīgi Prasītājs.

Pamatojoties uz Civillikuma 1., 177., un 179.pantu, neatzīst pieprasīto uzturlīdzekļu apmēru, kas ir nesamērīgs ar Atbildētāja reālajiem ienākumiem un materiālajām iespējām. Uzskata par iespējamu maksāt minimālo uzturlīdzekļu apmēru Ls 48,86 bērnam, pamatojoties uz MK noteikumiem Nr.37 ,,Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam" 2.punkta 2.1.apakšpunktu un Nr.1096 ,,Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi" 2.punktu.

Prasītājas pārstāvis tiesas sēdē prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītājiem motīviem, lūdza prasību apmierināt.

Atbildētājs tiesas sēdē prasību neatzina uz savos rakstveida paskaidrojumos norādīto motīvu pamata.

Noklausoties lietas dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, tiesa atzīst, ka prasības pieteikums ir pamatots un apmierināms daļēji.

Lietā nepastāv strīds par to, ka prasītāja un atbildētājs ir bērna vecāki, ko apliecina lietā esošā bērna dzimšana apliecība /numurs/ kopijas. Kā arī lietā nepastāv strīds, ka bērns dzīvo pie mātes – prasītājas un ir viņas ikdienas aprūpē.

Saskaņā ar Civillikuma 179.panta pirmo daļu vecāku pienākums ir samērā ar viņu spējām un mantas stāvokli uzturēt bērnu. Šis pienākums gulstas uz tēvu un māti līdz laikam, kad bērns pats var sevi apgādāt. Strīdus par uzturlīdzekļiem bērnam izšķir tiesa. Savukārt Civillikuma 179.panta otrā daļa noteic, ka pienākums gādāt par bērna uzturēšanu neizbeidzas, ja bērns ir šķirts no ģimenes vai nedzīvo kopā ar vienu no vecākiem vai abiem vecākiem.

Līdz ar to tiesa atzīst, ka atbildētājam ir likumisks pienākums gādāt par bērna, kurš ir prasītājas aprūpē, uzturēšanu līdz laikam, kad bērns pats varēs sevi apgādāt.

Tiesa atzīst, ka atbildētāja pienākums ir uzturēt savu nepilngadīgo bērnu. Šis pienākums ir absolūts un pildāms neatkarīgi ne no kādiem apstākļiem.

Civillikuma 179.panta piektā daļa nosaka, ka minimālo uzturlīdzekļu apmēru, kuru bērnam nodrošināt ir pienākums katram no vecākiem neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa, nosaka Ministru kabinets, ņemot vērā valstī noteikto minimālo mēnešalgu un bērna vecumu.

Ievērojot minēto, tiesai nav likumiska pamata piedzīt bērna uzturam līdzekļus mazāk, nekā nosaka Ministru kabineta 2013.gada 15.janvāra noteikumi Nr.37 „Noteikumi par minimālo uzturlīdzekļu apmēru bērnam", kuros noteikts minimālo uzturlīdzekļu apmērs valstī. Saskaņā ar šiem noteikumiem katram vecākam neatkarīgi no viņa spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļa ir pienākums nodrošināt katram savam bērnam katru mēnesi minimālos uzturlīdzekļus no viņa piedzimšanas līdz 7 gadu vecuma sasniegšanai – 25 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, bet no 7 gadu vecuma sasniegšanas līdz 18 gadu vecuma sasniegšanai – 30 % apmērā no Ministru kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas.

Ministru kabineta 2013.gada 27.augusta noteikumi Nr.665 „Noteikumi par minimālo mēneša darba algu un minimālo stundas tarifa likmi", kas stājās spēkā 2014.gada 1.janvarī, nosaka, ka minimālā mēneša darba alga normālā darba laika ietvaros ir 320 *euro*. Tādējādi atbildētājam neatkarīgi no viņa spējām un mantiskā stāvokļa ir pienākums maksāt uzturlīdzekļus 96 euro apmērā.

Prasītāja ir pieprasījusi uzturlīdzekļus bērnam, kas pārsniedz valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmēru, tāpēc tiesai ir pienākums izvērtēt, vai ir pamats piedzīt no atbildētāja uzturlīdzekļus tādā apmērā, kā to pieprasa prasītāja.

Nepilngadīgais pušu bērns atrodas prasītājas ikdienas aprūpē, prasītāja norāda, ka viņai ir nepieciešami līdzekļi nepilngadīgā bērna uzturēšanai, tas ir, ēdiena, apģērba, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanai, bērna kopšanai, izglītošanai un audzināšanai.

Nosakot piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, tiesas pienākums ir novērtēt pušu mantas stāvokli un nepieciešamību nodrošināt bērnu ar iespējami labāku uzturu, ievērojot, ka bērna uzturēšanas pienākums gulstas uz abiem vecākiem līdzīgi, kā arī tiesas pienākums ir izvērtēt un noteikt tādu piedzenamo uzturlīdzekļu apmēru, kas samērojams ne tikai ar katra vecāka spējām un ienākumiem, bet arī jāatbilst bērna vajadzībām un faktiskiem izdevumiem.

Tiesa, novērtējot prasītājas aprēķinu par uzturlīdzekļu apmēru bērnam ik mēnesi, atzīst, ka tajā iekļautie izdevumi ir pamatoti un attiecināmi uz bērna uzturēšanas vajadzībām, jo tie ir saistīti ar izdevumiem par ēdienu, apģērbu, mājokļa un veselības aprūpes nodrošināšanu, bērna kopšanu un viņa izglītošanu un audzināšanu, kā tas noteikts Civillikuma 177.panta ceturtajā daļā. Vienlaikus tiesa atzīst, ka aprēķināto izdevumu apmērs atsevišķās pozīcijās ir noteikts nesamērīgi ar faktiskajām bērna uzturēšanas vajadzībām.

Tiesa atzīst, ka aprēķinātie izdevumi par ēdienu Ls 100.00 mēnesī un skolas izdevumiem Ls 5.00 mēnesī ir pamatoti un samērīgi ar bērna vajadzībām, jo ēšanas un skolas izdevumi ir nodrošināmi pastāvīgi katru dienu. Arī īres maksājumi Ls 60 apmērā aprēķināti pamatoti, jo no 2012.gada 15.decembra īres līguma izriet, ka īres maksa mēnesī ir Ls 120, bet dzīvoklī dzīvo prasītāja ar bērnu divatā.

Savukārt attiecībā uz izdevumiem par apģērbu Ls 30.00 mēnesī tiesa uzskata, ka prasītāja nav pamatojusi un iesniegusi pierādījumus, kāpēc bērnam apģērba izdevumiem katru mēnesi nepieciešams iztērēt Ls 30. Tiesa ņem vērā to, ka apģērbs, atšķirībā no ēdiena izdevumiem, nav jāiegādājas katru dienu, bet gan pēc vajadzības, kad apģērbs ir nolietojies vai bērnam vairs neder. Tāpēc tiesa nepiekrīt aprēķinam, ka bērnam katru mēnesi nepieciešami izdevumi apģērbam Ls 30 apmērā.

Attiecībā uz komunālajiem maksājumiem Ls 60.00 mēnesī tiesa atzīst, ka prasītāja tos aprēķinājusi, neņemot vērā komunālo maksājumu sezonālo raksturu. Proti, 60 lati aprēķināti, balstoties uz pievienotu rēķinu par 2013.gada janvāri, kas ir ziemas sezonas mēnesis, kad komunālie izdevumi pieaug saistībā ar apkures izdevumiem. Savukārt laikā, kad apkure netiek nodrošināta, komunālie maksājumi ievērojami sarūk. Līdz ar to tiesa uzskata, ka gada griezumā aprēķinātie 60 lati mēnesī par komunālajiem izdevumiem ir pārmērīgi lieli un neatbilst reālajiem izdevumiem bērna vajadzībām. Tiesa noraida kā nepamatotu atbildētāja argumentu, ka īres izdevumi ir nesamērīgi lieli, jo prasītāja pati nevēlas dzīvot atbildētāja piedāvātajā 1.istabas labiekārtotā dzīvoklī. Prasītājai ar bērnu nav pienākums dzīvot atbildētāja piedāvātajā 1.istabas dzīvoklī, turklāt bērna vecākiem ir pienākums nodrošināt bērnu arī ar atbilstošu dzīves vidi, kas ietver arī tiesības uz saprātīgu dzīves telpu.

Attiecībā uz aprēķinā norādītajiem citiem izdevumiem, kas sevī ietver izdevumus par medikamentiem, sadzīves preču iegādi, izklaides pasākumu apmeklējumus, kancelejas preču iegādi, rotaļlietu iegādi, grāmatu iegādi, vidēji Ls 80,00 mēnesī. Tiesa uzskata, ka izdevumu apmērs noteikts pamatoti, jo ņemts vērā apstāklis, ka bērnam ir konstatētas veselības problēmas un to risināšanai nepieciešami izdevumi medikamentiem, ko apliecina lietā iesniegtie Bērnu slimnīcas Torņakalns ārsta konsultanta slēdzieni un izraksti epikrīzes.

Atbildētājs tiesas sēdē paskaidrojis, ka piekrīt maksāt valstī noteikto minimālo uzturlīdzekļu apmērā, jo vairāk maksāt viņam nav iespējams. Tiesa, novērtējot atbildētāja spējas maksāt uzturlīdzekļus, ņem vērā, ka atbildētājs iesniedzis tiesā pierādījumu AS „Ceļu pārvalde" izziņu Nr.1.12/13-959 par viņa ienākumu apmēru, no kuras izriet, ka atbildētājs vidēji saņem mēnesī Ls 287,74, kas tikai nedaudz pārsniedz valstī noteiktās minimālās mēnešalgas apmēru. Tiesai nav pamata apšaubīt iesniegtās izziņas patiesumu, jo arī

no lietā esošās Valsts ieņēmumu dienesta izziņas Nr.8.46.1/42388 izriet, ka atbildētāja ienākumi 2013.gadā no 1.janvāra līdz 30.septembrim ir Ls 2025,11 apmērā, tas ir, vidēji mēnesī Ls 172 apmērā. Tādējādi nav pierādījies prasītājas apgalvojums, ka atbildētāja ienākumi ir aptuveni 600 latu apmērā, jo minētais neapstiprinās ar lietā esošajiem pierādījumiem. Apstāklis, ka atbildētājs maksā katru mēnesi kredīta maksājumus saskaņā ar Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.KT05166/H-1, pats par sevi nepierāda, ka atbildētājam būtu lielāki ienākumi, nekā viņš tos norāda.

Tāpat tiesa, nosakot atbildētāja spējas maksāt uzturlīdzekļus, ņem vērā, ka atbildētāja īpašumā ir nekustamais īpašums /adrese4/, ko apliecina lietā esošā zemesgrāmatas nodalījuma kopija. Lietā nav pierādījumi, ka atbildētājs šo īpašumu izīrētu vai veiktu kādas citas darbības, kuru rezultātā gūst ienākumus no šī īpašuma, uzlabojot savu materiālo stāvokli.

Attiecībā uz atbildētāja rīcībā esošajiem transportlīdzekļiem tiesa ņem vērā, ka saskaņā ar Ceļu satiksmes drošības direkcijas 2013.gada 29.novembra izziņu uz atbildētāja vārda reģistrēts vieglais automobilis Ford Escort un motocikls pasažieru Honda Montesa, kuri izslēgti no uzskaites, jo 5 gadus nav ar tiem darbības. Līdz ar to šie īpašumi nevar būt tādi, kas uzlabo atbildētāja iespējas maksāt uzturlīdzekļus, jo tie ir reģistrēti attiecīgi 1990. un 1992.gadā. Lietā nav iesniegti pierādījumi, ka šie transportlīdzekļi būtu ar kādu nozīmīgu vērtību un ka tie būtiski uzlabo atbildētāja materiālo stāvokli. Attiecībā uz piekabi /nr/, arī tā ir 1990.gadā reģistrēta un pati piekabe pati par sevi nerada pamatu uzskatam, ka uzlabo atbildētāja materiālo stāvokli. Lietā nav pierādījumi par to, ka atbildētājs ar minētajiem transportlīdzekļiem veic kādas darbības, kuru rezultātā gūst papildu ienākumus, kas ļautu uzskatīt, ka atbildētāja ienākumi ir lielāki kā viņš norādījis.

Ievērojot minēto, tiesa, novērtējot atbildētāja materiālo stāvokli, ņem vērā to, ka viņa vienīgie ienākumi ir darba alga, kas ir vidēji mēnesī Ls 287,74 apmērā, un tā tikai nedaudz pārsniedz valstī noteikto minimālo mēnešalgu. Savukārt atbildētāja īpašumā esošais nekustamais īpašums un transportlīdzekļi nerada papildus ienākumus atbildētājam, lai ļautu secināt, ka atbildētājam ir lielāki ienākumi nekā tikai darba alga.

Atbildētāja norādītais apstāklis, ka viņam katru mēnesi jāmaksā hipotekārā kredīta maksājumus saskaņā ar Ķīlas (hipotēkas) līgumu Nr.KT05166/H-1 un atbildētājam jāuztur nekustamais īpašums, t.sk., maksājot biedra naudu d/s „Kļavas", nevar būt pamats, lai nemaksātu uzturlīdzekļus bērnam.

Ievērojot minēto, tiesa, novērtējot prasītājas aprēķinu par piedzenamajiem uzturlīdzekļiem, kopsakarā ar atbildētāja spējām uzturēt bērnu un mantas stāvokļi, atzīst, ka no atbildētāja par labu prasītājam piedzenami uzturlīdzekļi ik mēnesi 140 *euro* apmērā.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.novembra lēmums šajā lietā par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu no /pers2//pers1/labā meitas /pers3/uzturam izpildāms līdz dienai, kad spriedums stāsies likumīgā spēkā, un saskaņā ar šo lēmumu samaksātie uzturlīdzekļi ieskaitāmi šī sprieduma izpildē.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 42.pantu no atbildētāja valsts ienākumos piedzenami tiesas izdevumi 258,20 *euro* (Ls 181,47) apmērā, kas sastāv no valsts nodevas 252 *euro* (Ls 177,11) un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 6,20 *euro* (Ls 4,36).

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.^{1} pantu atbildētājam, ņemot vērā piedzenamās summas apmēru, nosakāms sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš.

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8., 43., 97., 193., 194. un 204.^{1} pantu, tiesa

nosprieda

Apmierināt prasību daļēji.

Piedzīt no /pers2/, personas kods /personas kods/, par labu /pers1/, personas kods /personas kods/, uzturlīdzekļus nepilngadīgās meitas /pers3/, personas kods /personas kods/, uzturam 140 *euro* apmērā ik mēnesi, bet ne mazāk kā 30 % apmērā no Ministru Kabineta noteiktās minimālās mēneša darba algas, sākot no 2013.gada 15.oktobra līdz bērna pilngadības sasniegšanai.

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2013.gada 14.novembra lēmums šajā lietā par pagaidu uzturlīdzekļu piedziņu no /pers2//pers1/ labā meitas /pers3/uzturam izpildāms līdz dienai, kad spriedums stāsies likumīgā spēkā, un saskaņā ar šo lēmumu samaksātie uzturlīdzekļi ieskaitāmi šī sprieduma izpildē.

Piedzīt no /pers2/, personas kods /personas kods/, valsts ienākumos tiesas izdevumus 258,20 *euro* (Ls 181,47) apmērā, kas sastāv no valsts nodevas 252 *euro* (Ls 177,11) un ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem 6,20 *euro* (Ls 4,36). Ar lietas izskatīšanu saistīto izdevumu samaksa veicama Valsts kases kontā Nr.LV51 TREL 2190 4580 1900 0 un samaksu apliecinoši dokumenti sprieduma labprātīgai izpildei noteiktajā termiņā iesniedzami Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Sprieduma daļā par tiesas izdevumu piedziņu labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt Rīgas apgabaltiesā 20 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Par pilna sprieduma sastādīšanas dienu tika noteikts 2014.gada 30.aprīlis.

Faktiskā pilna sprieduma sastādīšanas diena 2014.gada 16.maijs.